

Sara Montesinos

Un fil roig a la Mediterrània

Un fil roig a la Mediterrània pretén navegar fins a l'altra riba d'aquesta mar en un viatge en cerca d'uns orígens familiars i revolucionaris que neixen a Palestina. Nascut i criat en una comarca costanera de Catalunya, el protagonista descobreix una història i memòria que, sense saber-ho, han marcat la seva manera de viure i entendre el món.

Traduït per desastre o catàstrofe, la Nakba commemora l'inici de l'èxode palestí provocat per la creació de l'estat d'Israel, quan prop d'un milió de palestins van haver de fugir de casa seva l'any 1948. Moltes d'aquestes persones van exiliar-se al Líban, país veí al nord, entre elles els avis del nostre protagonista, que van ser expulsats de la seva terra convertint l'èxode en una de les lluites més valuoses en defensa de la llibertat dels pobles.

A l'exili neix el pare del protagonista, a qui els orígens i la seva condició de refugiat el remouen i acaba participant de la facció d'Al Fatah dins l'Organització d'Alliberament de Palestina, l'OLP. L'organització revolucionària es crea al voltant d'una identitat palestina nascuda als mateixos camps de refugiats al Líban, en un context previ a la guerra civil del país. Hi milita fins al 1982, moment en què Israel encercla Beirut amb l'operació militar Pau per Galilea. És llavors quan és obligat a exiliar-se i a Barcelona, camí del Canadà, coneix l'Anna, amb qui tindran el protagonista.

Nascut el 1993 a la comarca del Maresme, a Catalunya, el protagonista creix convivint amb històries sobre la guerra i la revolta. Una memòria sobre el conflicte i l'exili difícilment assumible per un infant. És en l'adulthood quan comença una revisió política de la seva identitat, recuperant una relació refredada amb el pare a través de l'assumpció d'una història pròpia. Així, se sap interpel·lat com a part de la tercera generació palestina en la diàspora. Anys després, el compromís polític del protagonista contra tota injustícia social pren un sentit sistèmic en redescobrir un origen rebel.

Com a periodista del nord global dedicada a temes migratoris, fa temps que em pregunto si hi ha espai per a una investigació més justa, més horitzontal, menys dirigida i previsible. Per això *Un fil roig a la Mediterrània*, per dibuixar lliurement entre la memòria i l'anhel, per traçar camins i records que acostin les ribes d'un mar que és llar.

Considero interessant investigar a través del diàleg intergeneracional què duu les persones a viure en resistència. Contra l'ocupació, contra la tirania, contra el capital. És la vida en resistència una decisió? És l'única opció? Tres generacions, tres països, tres contextos i milers de vides marcades per una forma de mirar el poder a la cara.

Declaració d'intencions? La història i la memòria com a aire per respirar, com a motiu per continuar construint un periodisme i una literatura que tingui com a estendard la llibertat de les persones, el bastió de contrapoder a les opressions d'origen, terra, classe i gènere en la història que cal comprendre i bastir.